

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 200/07-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť A. L. st., B., A. L. ml., M., a D. L., T., zastúpených advokátom JUDr. M. M., B., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 504/2005 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. L. st., A. L. ml. a D. L. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 504/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 421/2000 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. A. L. st. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie spolu v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), z ktorej jej je Okresný súd Martin povinný vyplatiť 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún) a Krajský súd v Žiline 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. A. L. ml. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie spolu v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), z ktorej jej je Okresný súd Martin povinný vyplatiť 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún) a Krajský súd v Žiline 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. D. L. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie spolu v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), z ktorej mu je Okresný súd Martin povinný vyplatiť 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún) a Krajský súd v Žiline 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Okresný súd Martin j e p o v i n n ý uhradiť A. L. st., A. L. ml. a D. L. trovy konania v sume 3 148 Sk (slovom tritisícstoštyridsaťosem slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet ich právneho zástupcu advokáta JUDr. M. M., B.

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 200/07-12 zo 17. júla 2007 prijal na ďalšie konanie sťažnosť A. L. st., A. L. ml. a D. L. (ďalej len „sťažovatelia“) pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 504/2005.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli, že „Okresný súd v Martine rozsudkom zo dňa 12. 10. 2004 č. k. 9 C 421/00 určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 16. 11. 1971, ako aj dohoda o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 16. 11. 1971 registrované na Štátnom notárstve v M. pod č. RI 459/71 a RII 301/71 je neplatná. Súd ďalej učil, že vlastníkom predmetných nehnuteľností doteraz zapísaných na Okresnom úrade M. - odbor katastra nehnuteľností k. ú. B. zapísaných na LV č. 145 ako parcela č. KN 476 - zastavané plochy vo výmere 1 706 m² a stavba s pop. č. 16 postavená na parcele č. KN 476 sú vo vlastníctve navrhovateľa - Obec B. Súd zároveň určil, že sme povinní nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Proti vyššie uvedenému rozsudku sme podali odvolanie na Krajský súd Žilina prostredníctvom Okresného súdu v Martine zo dňa 22. 12. 2004, kde bola vec evidovaná pod č. k. 5 Co 504/2005. (...) Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné konanie začalo na Okresnom súde v Martine v roku 2000 máme za to, že súdne konanie už trvá neprimerane dlho“.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že spor vedený okresným súdom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 504/2005 trvá už 7 rokov a dosiaľ nie je právoplatne skončený, čo len prehľbuje ich právnu neistotu.

V postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovatelia vidia porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 50 000 Sk požadujú z dôvodu *„právnej neistoty, ako aj z dôvodu materiálnych nákladov na konanie, a fyzických a psychických síl vynaložených na vysúdenie si svojich práv. Konaním odporcov je nám odopierané právo na prerokovanie veci v primeranej lehote bez zbytočných prietáhov. Vyššie uvedená suma pokrýva nemajetkovú ujmu, ktorá nám vznikla“*.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr. 976/07 z 30. augusta 2007 vyjadril podpredseda okresného súdu, pričom uviedol:

- „- 12. 09. 2000 sa začalo konanie na tunajšom súde*
- 22. 9. 2000 sudca požiadal o pripojenie spisov a zároveň opis návrhu bol doručovaný odporcom na vyjadrenie, kal. bol do 20. 10. 2000*
- 9. 10. 2000 doručené vyjadrenie odporcov v rade 1 až 4 spolu so splnomocnením pre právneho zástupcu odporcov*
- 13. 11. 2000 požiadaná kancelária o pripojenie dedičského spisu a až potom bolo potrebné spis predložiť sudcovi s tým, že zároveň bolo vyjadrenie zasielané právnenmu zástupcovi navrhovateľa*
- 8. 1. 2001 po tom čo súd zistil, že sa vedie dodatočné prejednanie dedičstva po nebohom J. L., sudca požiadal o pripojenie predmetného spisu a to dňa 15. 3. 2001*
- 2. 4. 2001 vytýčený termín pojednávania na 22. 5. 2001*
- 27. 2. 2001 zaslané stanovisko navrhovateľa*
- 22. 5. 2001 pojednávanie vo veci, ktoré bolo odročené na 26. 6. 2001*
- 26. 6. 2001 pojednávanie uskutočnené a odročené na 19. 9. 2001 za účelom opakovaného výsluchu svedkov, ktorí sa na predchádzajúce pojednávanie nedostavili a ospravedlnili sa*

- 25. 6. 2001 právny zástupca odporcov podáva vyjadrenie k písomnému stanovisku navrhovateľa zo dňa 27. 2. 2001

- 19. 9. 2001 pojednávanie odročené bez vykonania pojednávania z dôvodu, že právny zástupca navrhovateľa vzhľadom na nepredvídané okolnosti požiadal o odročenie pojednávania a vytýčenie nového s čím prítomní účastníci súhlasili, pojednávanie odročené na 23. 10. 2001

- 23. 10. 2001 vykonané pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že boli účastníkmi predložené nové listinné dôkazy, s ktorými sa musel súd oboznámiť a určiť ďalší procesný postup

- 14. 6. 2002 určený termín pojednávania na 23. 7. 2007

- 23. 7. 2002 pojednávanie pre neprítomnosť odporcov ako aj právneho zástupcu odročené na 2. 10. 2002

- 18. 9. 2002 doručené ospravedlnenie neúčasti na 2. 10. 2002 zo strany odporcov

- pojednávanie preto z 2. 10. 2002 odročené na 2. 11. 2002

- 7. 10. 2002 doručené súdu písomné podanie zo strany odporcov, ktorí pre kolíziu pojednávanií ich právneho zástupcu žiadajú pojednávanie odročiť

- 19. 11. 2002 pojednávanie vo veci a odročené na neurčito s tým, že vzhľadom na nové dôkazy, ktoré boli predložené súd sa potreboval oboznámiť so spismi bývalého štátneho notárstva

- 25. 11. 2003 vytýčený termín pojednávania na 28. 1. 2004

- 28. 1. 2004 pojednávanie odročené pre neprítomnosť sudcu z dôvodu práceneschopnosti a určený nový termín pojednávania na 16. 2. 2004

- 9. 2. 2004 právny zástupca odporcov z dôvodu odcestovania do zahraničia požiadal o odročenie pojednávania, čo súd akceptoval a pojednávanie bolo odročené na 7. 4. 2004

- 7. 4. 2004 pojednávanie odročené pre práceneschopnosť zákonného sudcu a zároveň aj právny zástupca navrhovateľa požiadal o odročenie z dôvodu kolízie s pojednávaním väzobnej veci

- 20. 4. 2004 vytýčený termín pojednávania na 16. 6. 2004, ktoré bolo odročené z dôvodu požiadavky právneho zástupcu navrhovateľa v súvislosti s práceneschopnosťou právneho zástupcu s tým, že termín pojednávania mal byť až po 20. 6. 2004

- 13. 7. 2004 vytýčený termín pojednávania na 7. 10. 2004, pojednávanie odročené na 12. 10. 2004

- 12. 10. 2004 vyhlásený rozsudok

- 23. 12. 2004 odporcovia prostredníctvom právneho zástupcu podali odvolanie

- 10. 1. 2005 bola im doručovaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie a zároveň bol požiadaný právny zástupca navrhovateľa o vyjadrenie sa k odvolaniu odporcov

- 25. 1. 2005 žiadosť právneho zástupcu odporcov o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov

- 27. 1. 2005 boli písomne vyzvaní aby súdu doručili doklady ohľadne ich sociálnych a majetkových pomerov

- 28. 1. 2005 súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcov

- 26. 1. 2005 odporcovia boli požiadaní, aby splnili požiadavku súdu v súvislosti s ich žiadosťou na oslobodenie od súdnych poplatkov, čo učinili dňa 21. 2. 2005

- 22. 2. 2005 uznesenie súdu o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov

- 22. 3. 2005 odporcovia podávajú odvolanie voči uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a spis predložený dňa 24. 3. 2005 Krajskému súdu v Žiline

- 30. 3. 2005 spis doručený Krajskému súdu v Žiline

- 8. 9. 2005 Krajský súd Žilina vrátil spis ako predčasne predložený s tým, že zároveň krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdil

- 14. 9. 2005 odporcom zaslaná výzva na zaplatenie SUP za odvolanie a spis dňa 13. 10. 2005 zaslaný Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní v merite veci

- 20. 10. 2005 spis doručený na Krajský súd v Žiline

- 25. 5. 2007 spis vrátený z Krajského súdu Žilina z konania o odvolaní s tým, že vec bola zrušená a vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie

- 25. 5. 2007 rozhodnutie Krajského súdu doručené práv. zástupcov účastníkov konania

- 4. 7. 2007 vytýčený termín pojednávania na 20. 9. 2007.

Z vyjadrenia zákonnej sudkyne konajúcej v predmetnej právnej veci vyplýva predovšetkým poukazovanie na jej zaťaženosť pri vybavovaní aj iných vecí a za danej

situácie na súde v súvislosti s vybavovaním agendy u sudcov nie je v reálnych schopnostiach a možnostiach konať vo všetkých veciach objektívne bezprieťahovo s tým, že v danej veci poukázala aj na požiadavky účastníkov konania, napr. ich ospravedlňovanie, neposkytnutie všetkých listinných dôkazov v súdom stanovených lehotách.“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr 454/07 z 20. augusta 2007 vyjadril predseda krajského súdu, pričom predložil aj vyjadrenie zákonného sudcu, v ktorom sa uvádza:

„Vec napadla do odvolacieho senátu 5 Co 20. 10. 2005. Vzhľadom na neprimerane vysoký počet pridelených vecí do senátu v rokoch 2003 - 2006 a vzhľadom na skutočnosť, že veci sú v senáte v zásade vytyčované v časovej postupnosti od ich nápadu do senátu, bola vec 5 Co 504/2005 vytyčená na termín pojednávania podľa poradia až 12. 10. 2006. Zdôrazňujem, že na tento stav (pridelovania neprimerane vysokého počtu vecí do senátu a vznik prieťahov v konaní pre nemožnosť včasného vytyčovania pojednávanií) som upozorňoval podľa zákona vtedajšieho predsedu krajského súdu, a to i písomne upozornením zo dňa 10. 3. 2004, ktoré pripájam k tomuto vyjadreniu ako jeho súčasť.

Z vážnych procesných dôvodov bolo pojednávanie vo veci dňa 12. 10. 2006 odročené, ďalšie pojednávania sa konali 15. 2. 2007 a 8. 3. 2007, kedy odvolací súd vo veci rozhodol. Vec referovala ako sudca – spravodajca JUDr. D. C. Spis bol vrátený dňa 22. 5. 2007 Okresnému súdu v Martine. Viac k veci uviesť neviem, pretože spis nemám k dispozícii od uvedeného dňa.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa úkonov okresného súdu a krajského súdu zistil aj ústavný súd z obsahu spisu.

Podpredseda okresného súdu v podaní z 30. augusta 2007 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Predseda krajského súdu v podaní z 20. augusta 2007 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Právny zástupca sťažovateľov v podaní z 15. januára 2007 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu a krajského súdu došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 504/2005 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 504/2005 je určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov na záver konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú skutočnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu. Sťažovatelia boli v konaní aktívni a súčinnosť. Pri hodnotení správania sťažovateľov

ako účastníkov súdneho konania dospel ústavný súd k záveru, že sťažovatelia neprispeli k predĺženiu doterajšej doby konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu a krajského súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu a krajského súdu v posudzovanej veci nielen z hľadiska sťažovateľmi namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Z rozboru veci vyplýva, že súdne konanie začalo podaním žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva 12. septembra 2000. Dňa 12. októbra 2004 okresný súd rozhodol o žalobe rozsudkom. Dňa 23. decembra 2004 podali sťažovatelia odvolanie proti tomuto rozsudku. Dňa 8. marca 2007 krajský súd uznesením zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ústavný súd zistil, že v tomto súdnom konaní došlo k nečinnosti tak okresného súdu, ako aj krajského súdu. Nečinnosť okresného súdu bola zistená najmä v období od 23. októbra 2001, keď bolo odročené pojednávanie na neurčito, do 14. júna 2002, keď určil termín pojednávania na 23. júl 2002, od 19. novembra 2002, keď vo veci vykonal pojednávanie, do 25. novembra 2003, keď bol určený termín pojednávania na 28. január 2004 (nečinnosť v trvaní 12 mesiacov). Nečinnosť krajského súdu bola zistená od 20. októbra 2005, keď bol spis doručený krajskému súdu, do 12. októbra 2006, keď vo veci prvýkrát vykonal pojednávanie. Krajský súd napokon 8. marca 2007 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu a krajského súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania a na tú skutočnosť, že konanie začalo ešte v roku 2000, konštatuje, že dĺžka konania takmer 7 rokov nemôže byť považovaná za zodpovedajúcu požiadavke konania bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote, ako to vyžaduje čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedené

okolnosti sú dostatočné na to, aby oprávniili ústavný súd k záveru, že právna vec sťažovateľov nebola prerokovaná bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 421/2000 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 504/2005 bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 9 C 421/2000 konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia v sťažnosti žiadali priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk každému z nich poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom a krajským súdom.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok konania o určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva, ktoré nie je právoplatne skončené ani po 7 rokoch. U sťažovateľov oprávnené takýto postup okresného súdu a krajského súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľov, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľov, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadost'učinenie spolu v sume po 50 000 Sk, z ktorej je okresný súd povinný vyplatiť 30 000 Sk a krajský súd 20 000 Sk v súlade s výrokom tohto nálezu každému zo sťažovateľov, je primeraným zadost'učinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľov (body 3 až 5 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľov si podaním z 19. septembra 2007 uplatnil trovy konania v sume 3 148 Sk, ktoré bližšie špecifikoval. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2006 v sume 17 822 Sk. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume uplatnenej ich právnym zástupcom, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby v sume 2 970 Sk a režijného paušálu v sume 178 Sk (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 6 výroku nálezu). Sťažovateľom prináležali vyššie trovy konania ako boli uplatnené ich právnym zástupcom, ale keďže nepresahujú zákonný nárok, ústavný súd ich priznal v požadovanej výške.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2007